

Fona monitoringa gala atskaite par 2025. gadu: „Naktsputnu monitorings lauksaimniecības zemēs”

saskaņā ar 2024. gada 17. aprīļa līgumu Nr. 7.7/194/2024, kas noslēgts starp Latvijas Republikas Dabas aizsardzības pārvaldi un Latvijas Ornitoloģijas biedrību

Dabas aizsardzības pārvalde

Atskaiti sagatavoja:.....*Dr. biol. Oskars Keišs*

Latvijas Ornitoloģijas biedrība

Rīga

2025

S a t u r s

IEVADS.....	3
1. Darba mērķi un uzdevumi.....	4
2. Materiāls un metodes.....	4
2.1. Parauglaukumu izvēle.....	4
2.2. Naktsputnu uzskaites metodes.....	4
2.3. Monitoringā lietotās biotopu kategorijas.....	5
2.4. Uzskaišu datu apstrāde.....	6
2.4.1. Datu sagatavošana analīzei.....	6
2.4.2. Datu analīzes metodes.....	6
3. Rezultāti un analīze.....	7
3.1. Naktsputnu uzskaites 2025. gadā.....	7
3.2. Griezies uzskaites 2025. gadā.....	7
3.3. Populāciju skaita tendences.....	10
4. Diskusija	17
5. Ieteikumi monitoringa metodikas uzlabošanai.....	18
6. Pateicības.....	18
7. Bibliogrāfija.....	19
PIELIKUMI.....	25
1. pielikums. Griežu un citu naktsputnu parauglaukumi Latvijā 1989–2025.....	26
2. Pielikums. Naktsputnu populācijas indeksi Latvijā 2006.–2025. g. (griezei arī 1989–2025).....	27

IEVADS

Putnu monitorings kā informācijas avots putnu un to dzīvotņu aizsardzībai ir ļoti aktuāls, vismaz Eiropā noteikti. 2025. gada aprīļa sākumā Rīgā notika Eiropas Putnu uzskaišu padomes (*European Bird Census Council – EBCC*) kārtējā – nu jau 23. reizi, bet pirmo reizi Latvijā (Keišs 2025a), pirmā šāda konference notika 1969. gadā Amarnēsē, Zviedrijā un tās rakstus izdeva Lundas Universitāte (Svensson 1969). Latvijas ornitologi vienmēr bijuši aktīvi putnu monitoringā. Mūsu valstī vienā no pirmajām Austrumeiropā tika izdots Ligzdojošo putnu atlants (Priednieks u.c. 1989). Igaunijā datus putnu atlantam sāka ievākt agrāk, taču grāmatu publicēja vēlāk (Renno 1993). Savukārt EBCC konference Igaunijā – Pērnavā notika jau 1995. gadā (Keišs, Priednieks 1995). Šajās konferencēs analizētos datus teju visus ir ievākuši brīvprātīgie putnu novērotāji, kas veikuši uzskaites pēc noteiktas metodikas. Tie ir augsti kvalificēti amatieri, kas izcili spēj noteikt putnu sugas gan pēc izskata, gan balss. Novērotāju putnu noteikšanas spēju celšana un novērtēšana vienmēr ir bijusi svarīga, tādēļ ir izstrādāti daudzi palīgriķi, piemēram, Norvēģijas Nord Universitātes putnu noteikšanas eksāmens tīmeklī, kuŗa mācīšanās efektivitāte novērtēta arī Latvijas amatieriem (Husby et al. 2025). Otra svarīgākā lieta putnu monitoringā ir uzskaites, ievērojot noteiktas metodes. Strukturētas uzskaites – ar iepriekš noteiktām metodēm, dod daudz precīzāku (un arī augstāku) bioloģiskās daudzveidības vērtējumu, nekā nejauši novērojumu dati (Callaghan et al. 2018). Nestrukturēti amatieru ievākti dati var būt noderīgi kādas konkrētas sugas pētījumos (piemēram, sk. Jäckel et al. 2023), bet nav izmantojami daudzu gadu populāciju pārmaiņu novērtēšanā tieši nestandardizētās datu ievākšanas dēļ.

Pēc monitoringa datu analīzes nākamais solis ir putnu aizsardzības nodrošināšana, lai to populācijas nesaruktu un atjaunotos. Lai kā tas arī daži pētījumi parādījuši, ka zemes pamešana bez apsaimniekošanas – atmatā, ietekmē tikai augu, bet ne dzīvnieku – kukaiņu un putnu daudzveidību (Eliot et al. 2023), tomēr pamešana nerisina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas problēmu, jo šādas teritorijas nereti pārņem invazīvās sugas (Lenda et al. 2025). Tas nav izdevīgi arī griezēi, jo bez apsaimniekošanas – ekstensīvas pļaušanas vēlu sezonā, griezēi pamestās lauksaimniecības zemes kļūst nepiemērotas aizaugšanas dēļ (Keišs 2006). Pie tam jāpiebilst, ka noganīšana NAV vēlmais apsaimniekošanas veids griezēi, jo veģetācijas augstums ganībās griezēi ir nepietiekams un griezes no ganībām izvairās (Keišs 2006). Lai saglabātu bioloģisko daudzveidību apsaimniekošanā dažādās vietās nepieciešamajiem apsaimniekošanas režīmiem ir jābūt dažādiem, jo dažām sugām vēlamā ir tikai vēla pļaušana, bet citām – noganīšana (Shipley et al. 2024).

Šis ir kārtējais pārskats par naktsputnu monitoringu lauksaimniecības zemēs Latvijā. Kopš pirmā pārskata 1997. gadā pārskati ir publicēti regulāri (Auniņš, Keišs 2012, 2013; Keišs 1997, 2005, 2009a, 2009b, 2012, 2013, 2015, 2016, 2017; 2018; 2019; 2020; 2021; 2022, 2023, 2024, 2025b; Keišs, Ķemlers 2000; Keišs, Lediņš 2002).

1. Darba mērķi un uzdevumi

Naktsputnu monitoringa mērķis ir sekot līdzi to ligzdojošo putnu sugu populāciju lieluma un izplatības (jeb teritoriālā izvietojuma) izmaiņām Latvijā, kuras iespējams konstatēt standartizētās nakts uzskaitēs.

Šī mērķa sasniegšanai tika izvirzīti sekojoši uzdevumi:

- 1) 2 reizes sezonā veikt ligzdojošo putnu uzskaites iepriekš definētos uzskaišu maršrutos;
- 2) veikt iegūto datu ievadīšanu datubāzē;
- 3) veikt iegūto datu analīzi.

Šajā atskaitē ir iekļauti dati, kas ievākti 2006.–2025. gadā, izņemot griezi, par kuru ir pieejami dati kopš 1989. gada. Naktsputnu uzskaites Latvijā sāktas jau 1989. gadā, sākotnēji gan uzskaitot tikai vienu sugu – griezi (Keišs 1997). Kopš jaunās valsts monitoringa programmas uzsākšanas 2006. gadā, izmantojot griežu uzskaišu novērotāju tīklu, tiek veidots arī citu naktīs aktīvo putnu monitorings lauksaimniecības ainavā. Pētīto sugu putnu populāciju tendenču analīze Latvijā veikta kopš monitoringa uzsākšanas (2006–2025), monitoringa pēdējiem 10 gadu laikā ar 11 datu punktiem (2015–2025) un monitoringa pēdējiem pieciem gadiem ar sešu gadu datu punktiem (2020–2025), kas raksturo populāciju īstermiņa skaitliskās izmaiņas. Griezei aprēķināts arī 37 gadu populācijas trends (1989–2025).

2. Materiāls un metodes

2.1. Parauglaukumu izvēle

Līdz šim parauglaukumus ir izvēlējušies novērotāji – lielākā daļa parauglaukumu ir iekārtoti pirms 2006. gada. Parauglaukumos tika ieteikts iekļaut visus apkārtnē sastopamos atklātos biotopus (t.i., ne tikai pļavas, bet arī tīrumus). Tādai parauglaukumu izvēlei ir priekšrocība no novērotāju viedokļa – tie izveidoti tā, lai tajos būtu vienkārši veikt uzskaites, piemēram, abbraukājot aplūveida maršrutu ar divriteni. Taču šādi parauglaukumu izvēlei ir arī trūkums – tie nav izvēlēti statistiski nejauši. Tikai pēc 2006. gada parauglaukumi ir izvēlēti novērotājam vispirms iezīmējot apvidu, kur tas varētu veikt uzskaites, bet pēc tam tajā ar nejaušības elementiem izveidots aplūveida maršruts. Šādā veidā gan ir iekārtoti tikai astoņi maršruti.

2.2. Naktsputnu uzskaites metodes

Naktsputnu monitorings veikts pēc vienām un tām pašām metodēm, pēc kādām ir ievākti dati visu pētījuma periodu kopš 2006. gada (Keišs 2006). Šīs metodes apraksts ir pieejams arī tīmeklī:

https://www.lob.lv/wp-content/uploads/2021/03/Naktsputnu_uzskaisu_metodika.pdf

Naktsputnu uzskaiti veic novērotājs, lēni pārvietojoties pa jau iepriekš izvēlētu maršrutu un reģistrē visus dzirdētos putnus kartē, kurā jau iezīmētas biotopu robežas. Katru gadu jāveic divas uzskaites laikā no 1. līdz 30. jūnijam, atkarībā no gada ir pieļaujamas uzskaites no 20. maija līdz 20. jūlijam. Otrā uzskaitē jāizdara ne ātrāk kā pēc nedēļas. Ja šajā laikā gaidāma pļavu pļaušana, tad abas uzskaites jācenšas veikt pirms pļaušanas. Griezes visintensīvāk griež naktī no 23:00 līdz 3:00, kad arī jāveic uzskaitē. Uzskaitē nepieciešami labi laika apstākļi – naktīs, kad gaidāmas salnas, uzskaiti nevajag veikt, tāpat jāizvairās no liela vēja, kas samazinās dzirdamību un lietus, kas samazinās dzirdamību un padarīs uzskaiti novērotājam nepatīkamu. Laiku (gaisa t°, vēju, mākoņus) īsi raksturo gan pirms, gan pēc uzskaites tieši maršruta vietā. Pieraksta arī uzskaites sākuma, beigu laiku.

Pirms uzskaites obligāti katru gadu jāapskata maršruts dienā un kartē jāiezīmē zemes izmantošana šajā gadā – parauglaukumā pieejamie biotopi. Lauka apstākļos var kartē iezīmēt tikai biotopu robežas, bet vēlāk biotopi obligāti jāiekrāso pēc iespējas atšķirīgākās krāsās. Biotopu robežām uz kartes jābūt labi saskatāmām, kā arī skaidri saskatāmai jābūt parauglaukuma ārējai robežai. Jānorāda arī kādā krāsā katrs biotops ir iekrāsots! Ar labi saskatāmu līniju jāiezīmē maršruts. Visi krāsojumi ir jāizpilda RŪPĪGI!

Rezultātus noformē uz uzskaites veidlapas un kartes. Uz kartes vispirms iezīmē maršrutu un, apmeklējot to pirms uzskaites – dienā, iezīmē kartē biotopu robežas. Un apmeklētās teritorijas robežas – cik tālu var dzirdēt griezies, ņemot vērā maršruta topogrāfiju. Uzskaites laikā kartē iezīmē dzirdētos naktsputnus. Pēc uzskaites nekavējoties jāpāraksta lauka piezīmes uzskaites veidlapā. Uzskaišu maršruti bez kartēm, uz kurām redzamas apsekojamās teritorijas robežas, ir izmantojami tikai nepilnīgi, jo nav precīzi zināma to aptvertā platība. Rezultāti jāiesūta mēneša laikā pēc pēdējās uzskaites.

2.3. Monitoringā lietotās biotopu kategorijas

Lai sasniegtu izvirzīto darba uzdevumu, griežu novērojuma vietas aprakstam tika lietoti nevis botāniski biotopa (veģetācijas) raksturojumi, bet tādas saimnieciskas zemes izmantošanas kategorijas kādas ir lietotas Latvijas lauksaimniecībā (Wahrsbergs 1925; Tērauds 1955; Tērauds 1972). Zālāju – pļavu un ganību raksturošanai visatbilstošāko definīciju, kura arī praktiski izmantota šajā pētījumā, lai atšķirtu pļavas no ganībām, ir uzrakstījis docents I. Vārsbergs (Wahrsbergs 1925: 305): “*Pļava, no saimnieciskā viedokļa, ir tāds zemes gabals, kur dabīgi vai sētas aug daudzgadējas barības zāles, kas tiek pļautas un svaigā veidā, kā zaļbarība, vai žāvētas, kā siens, noder lopiem par barību. Kad šādu zemes gabalu izmanto, galvenā kārtā, noganot zāli ar lopiem, tad to sauc par ganību.*”

Novērojumi tika klasificēti šādās kategorijās:

- 1) kultivētas pļavas – sēti, daudzgadīgie zālāji, kas izveidojušies cilvēku darbības rezultātā, iekultivējot dabiskos zālājus: nosusinot augsni, novācot krūmus, ciņus, celmus, akmeņus un izveidojot jaunu zelmeni, ko pareizi kopj un mēslo. Kultivētos zālājus nereti pļauj vairākas reizes sezonā, lai iegūtu zaļbarību, skābbarību vai sienu;
- 2) nekultivētas pļavas – zālāji, kurās nav veikti nekādi uzlabošanas pasākumi: susināšana, pārrāšana, zāļu sēklu maisījumu sēja, mēslošana u. tml. Šos zālājus pļauj vienu reizi vasarā
- 3) kultivētas ganības – sēti (daudzgadīgie zālāji) vai ievērojami ielaboti un mēslojami zālāji (sīkāk sk. “kultivētas pļavas”), kurus izmanto lopu ganīšanai;
- 4) nekultivētas ganības – pusdabiski zālāji ar dabisku zelmeņa sastāvu, kuri nav sēti (sīkāk sk. “nekultivētas pļavas”) un kurus izmanto lopu ganīšanai;
- 5) ziemāji – ziemas rudzu, ziemas kviešu, ziemas miežu un tritikāles sējumi;
- 6) vasarāji – auzu, vasaras miežu, vasaras kviešu, vasaras rudzu, griķu un mistra sējumi;
- 7) rušināmkultūras – kartupeļu, biešu u. tml. lauki, (arī “cita aramzeme”);
- 8) pļavas atmatā – pamesti zālāji (pļavas un ganības), kuri vairs netiek apsaimniekoti;
- 9) aramzeme atmatā – pamestas aramzemes, kuras pirms pamešanas tika artas;
- 10) nezināmas izcelsmes atmatas – pamestas zemes ar nenoskaidru pēdējo lietošanas veidu
- 11) krūmāji – lauksaimniecības zemes, kurās jau dominē agras meža sukcesijas stadijas – galvenokārt jaunas vītoli (*Salix spp.*), bērzu (*Betula spp.*) un alkšņu (*Alnus spp.*) audzes;
- 12) citi biotopi – dažādi citi biotopi, piemēram, īpašas lauksaimniecības kultūras (rapsis).

2.4. Uzskaišu datu apstrāde

2.4.1. Datu sagatavošana analīzei

Pirms indeksa aprēķināšanas, ja attiecīgajā gadā bija notikušas divas uzskaites un uzskaišu dati attēloti kartē, griezei tika aprēķināts teritoriju skaits – ja attālums starp novērotajiem tēviņiem pirmajā un otrajā uzskaitē pārsniedza 250 m, tie tika uzskatīti par diviem dažādiem putniem, ja tuvāk – par vienu un to pašu putnu. Ja uzskaišu dati nebija attēloti kartē, indeksa aprēķinam izmantoja uzskaiti ar lielāko griežu skaitu. Ja bija notikusi tikai viena uzskaitē, izmantoja šīs uzskaites datus. Citām sugām teritorijas, ja bija pieejami divu uzskaišu dati kartē, tika noteiktas subjektīvi.

Indeksa aprēķinos attiecīgajai sugai var iekļaut tikai tos parauglaukumus, kur uzskaites veiktas vismaz divus gadus un vismaz vienā no tiem reģistrēts vismaz viens attiecīgās sugas putns.

2.4.2. Datu analīzes metodes

Tā kā uzskaites dažādos parauglaukumos tika veiktas ar neregulāriem pārtraukumiem, tad, lai izvērtētu griežu populācijas skaita attīstības tendences un novērtētu parauglaukumos notikušās biotopu izmaiņas, tika pielietota monitoringa datu apstrādes programmas TRIM (*TRends and Indices for Monitoring data*) 3. versija (Pannekoek, van Strien 2001). Nīderlandes Statistikas biroja zinātnieki ir radījuši šo programmu tieši putnu monitoringa datu apstrādei, tās lietošanu iesaka Eiropas putnu uzskaišu padome (*EBCC – European Bird Census Council*) un tā tiek plaši pielietota Eiropā (Gregory et al. 2005).

TRIM programma izrēķina katras sezonas indeksu, izmantojot noteikta perioda novērojumu datu rindu dažādās novērojumu vietās (t.i. parauglaukumos) ar iztrūkstošiem novērojumiem t.i. nepilnai matricai: šī pētījuma izejas datu matrica redzama 2. pielikumā. Lai izmantotu šo programmu, datu rindām no dažādiem parauglaukumiem ir jāpārklājas:

- 1) katrā parauglaukumā ir obligāti vismaz divu gadu dati;
- 2) katru gadu ir jābūt vismaz viena parauglaukuma datiem;
- 3) ja viena parauglaukuma datu rinda beidzas un cita parauglaukuma datu rinda sākas, tad jābūt vismaz viena gada datiem par abiem parauglaukumiem, vai arī trešajam parauglaukumam, kurā uzskaites notikušas gan pirmajā, gan otrajā uzskaites gadā.

TRIM modelēšana balstās uz Puasona regresijas principiem (t.i. log–lineārajiem modeļiem, McCullagh, Nelder 1989). Programmas pamatmodelis ir šāds:

$$\ln \mu_{ij} = \alpha_i + \gamma_j,$$

kurā α_i parāda vietas efektu,

bet γ_j – gada iespaidu uz naturālo logaritmu no sagaidāmās uzskaites vērtības μ_{ij} .

Iztrūkstošie uzskaišu dati (ja šajā gadā uzskaitē attiecīgajā parauglaukumā nav notikusi) tiek aprēķināti, izmantojot novērojumus visos pārējos parauglaukumos attiecīgajā gadā. Sīkāk ar TRIM programmā izmantotajiem modelēšanas matemātiskajiem principiem var iepazīties šīs programmas lietošanas rokasgrāmatā (Pannekoek, van Strien 2001; van Strien et al. 2004).

Pēc iepriekš minētajiem TRIM programmas nosacījumiem, gadskārtējo TRIM indeksu aprēķināšanā var izmantot tikai to parauglaukumu ($n=83$) datus, kuros uzskaites ir veiktas vismaz divus gadus (1. pielikums).

3. Rezultāti un analīze

3.1. Naktsputnu uzskaites 2025. gadā

Naktsputnu uzskaites Latvijā 2025. gadā ir veiktas 44 parauglaukumos (1. attēls, 1. pielikums). Sešos no 44 parauglaukumiem uzskaitītas tikai griezēs, bet vēl vienā – tikai griezēs, paipalas un lakstīgalas, un vēl vienā – tikai griezēs un paipalas (sk. 1. tabulu). Atlikušajos 36 maršrutos teorētiski reģistrētas visas dzirdamās sugas, taču tas atkarīgs no brīvprātīgo novērotāju kvalifikācijas un ir redzams, ka maršrutos, kuros nav konstatētas dažas parastas sugas, tās visticamāk nav atpazītas.

Kopā 44 parauglaukumos (2. attēls) reģistrētas 38 putnu sugas (1. tabula), no kurām apmēram 15–20 uzskatāmas par naktsputniem. Divpadsmit putnu sugas konstatētas 10 vai vairākos parauglaukumos – grieze (41 parauglaukumā no 44 parauglaukumiem), kārklu ļauķis (25 no 36), purva ļauķis (24 no 36), lakstīgala (22 no 38), ceru ļauķis un meža pūce (19 no 36), upes ļauķis un krūmu ļauķis (17 no 36), sloka (15 no 36), ausainā pūce un lēlis (11 no 36), bet paipala (10 no 37). Pārējās sugas novērotas 9 un mazāk parauglaukumu, t.sk. 15 sugas reģistrētas tikai vienā parauglaukumā, daļa no tām nav tipiski naktsputni un novēroti tikai sagādīšanās dēļ (1. tabula).

3.2. Griezēs uzskaites 2025. gadā

Dati par griezēm ir ievākti kopš 1989. gada ligzdošanas sezonas. Kopā šo gadu laikā ir pieejami vismaz divu gadu dati par 83 parauglaukumiem Latvijā no 1989. līdz 2025. gadam. Snēpeles Lielajā parauglaukumā uzskaites ir notikušas no 1984. līdz 2007. gadam. Snēpeles mazajā parauglaukumā 2018. gadā uzskaites atsāktas pēc pārtraukuma 2008–2017. Diemžēl parauglaukumos uzskaites ir notikušas neregulāri – ne katru sezonu, bet ar pārtraukumiem (īpaši 1990-tajos gados). Katru gadu (2. attēls) uzskaites ir veiktas apmēram 25 parauglaukumos.

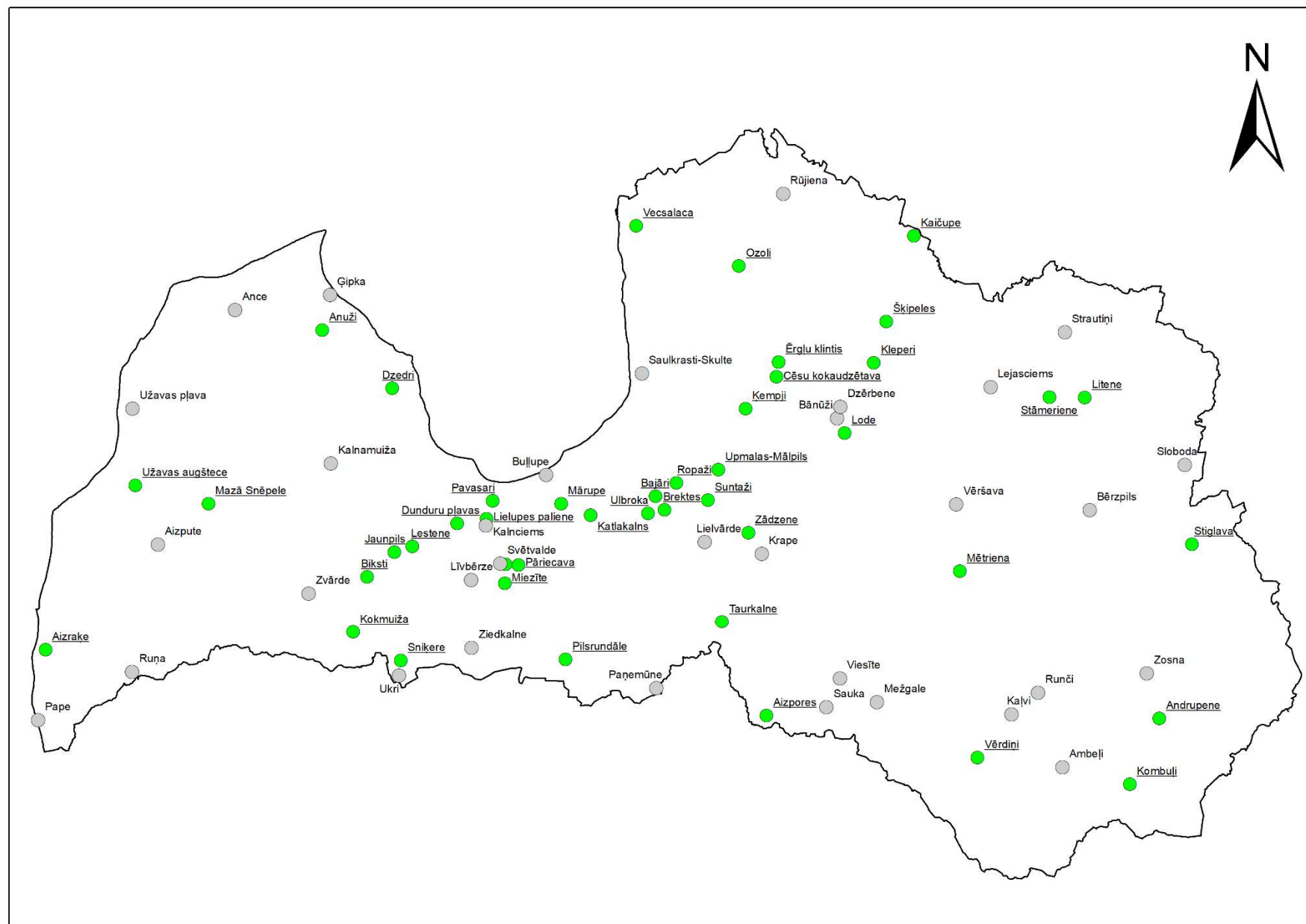
Kā jau gaidāms, no visām naktsputnu sugām visvairāk pozitīvo novērojumu (konstatēts vismaz viens putns uzskaites gadā) ir griezei. To izskaidro trīs faktori, kas visi veicina tieši griezēs novērojumu reģistrēšanu:

- 1) parauglaukumu tīkls ir sākotnējais griezēs monitoringa novērotāju tīkls;
- 2) griezēs balsi ir samērā daudz vienkāršāk atšķirt no citu putnu sugu balsīm;

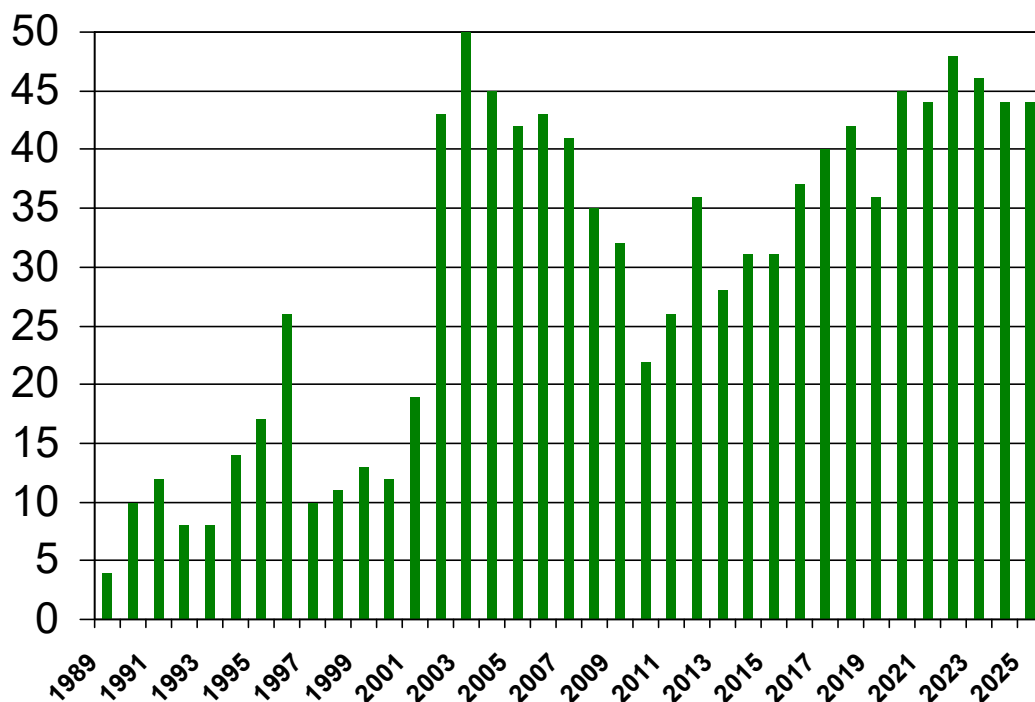
3) grieze ir tālu dzirdama. Jāpiebilst, ka 2006. gadā, kad tika uzsākta citu putnu reģistrācija, apmēram trešdaļa novērotāju atzina, ka citu putnu sugu balsis nepazīst un turpinās skaitīt tikai griezēs.

1. tabula. Naktsputnu uzskaišu maršrutos 2025. gadā konstatētās sugas

	Suga	suga konstatēta		kopējais maršrutu skaits
		I. vai II.	uzskaitē	
1.	Grieze <i>Crex crex</i>	41		44
2.	Kārklu ķauķis <i>Locustella naevia</i>	25		36
3.	Purva ķauķis <i>Acrocephalus palustris</i>	24		36
4.	Lakstīgala <i>Luscinia luscinia</i>	22		38
5.	Ceru ķauķis <i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	19		36
6.	Meža pūce <i>Strix aluco</i>	19		36
7.	Krūmu ķauķis <i>Acrocephalus dumetorum</i>	17		36
8.	Upes ķauķis <i>Locustella fluviatilis</i>	17		36
9.	Sloka <i>Scolopax rusticola</i>	15		36
10.	Lēlis <i>Caprimulgus europaeus</i>	11		36
11.	Ausainā pūce <i>Asio otus</i>	11		36
12.	Paipala <i>Coturnix coturnix</i>	10		37
13.	Lukstu čakstīte <i>Saxicola rubetra</i>	6		36
14.	Niedru strazds <i>Acrocephalus arundinaceus</i>	5		36
15.	Mērkaziņa <i>Gallinago gallinago</i>	4		36
16.	Ormanītis <i>Porzana porzana</i>	3		36
17.	Dumbrcālis <i>Rallus aquaticus</i>	3		36
18.	Ūdensvistiņa <i>Gallinula chloropus</i>	3		36
19.	Dzērve <i>Grus grus</i>	3		36
20.	Ķīvīte <i>Vanellus vanellus</i>	3		36
21.	Baltais stārķis <i>Ciconia ciconia</i>	2		36
22.	Lauku cīrulis <i>Alauda arvensis</i>	2		36
23.	Melnais meža strazds <i>Turdus merula</i>	2		36
24.	Laukirbe <i>Perdix perdix</i>	1		36
25.	Laucis <i>Fulica atra</i>	1		36
26.	Upes tārtiņš <i>Charadrius dubius</i>	1		36
27.	Upes tilbīte <i>Actitis hypoleucos</i>	1		36
28.	Meža tilbīte <i>Tringa ochropus</i>	1		36
29.	Urālpūce <i>Strix uralensis</i>	1		36
30.	Dzeguze <i>Cuculus canorus</i>	1		36
31.	Sila cīrulis <i>Lullula arborea</i>	1		36
32.	Brūnā čakste <i>Lanius collurio</i>	1		36
33.	Iedzeltenais ķauķis <i>Hippolais icterina</i>	1		36
34.	Ezera ķauķis <i>Acrocephalus scirpaceus</i>	1		36
35.	Seivi ķauķis <i>Locustella luscinioides</i>	1		36
36.	Sarkanrīklīte <i>Erithacus rubecula</i>	1		36
37.	Zaļžubīte <i>Carduelis chloris</i>	1		36
38.	Niedru stērste <i>Emberiza schoeniclus</i>	1		36

1. attēls. Griežu uzskaišu parauglaukumi Latvijā, zaļie punkti – uzskaites veiktas 2025. gadā (sk. arī 1. pielikumu)

2. attēls. Ik gadus uzskaitīto griežu uzskaišu parauglaukumu skaits Latvijā 1989.–2025. gadā.

3.3. Populāciju skaita tendences

Tika aprēķinātas populācijas skaita tendences trim laika periodiem: 2006.–2025. gadam (2. tabula); 2015.–2025. gadam (3. tabula) un 2020.–2025. gadam (4. tabula). Griezei ir aprēķināta arī tendence kopš griezes monitoringa pētījumu sākuma – kopš 1989. gada līdz 2025. gadam (parādīta 2. tabulā). Kā jau sagaidāms, datu trūkuma dēļ visīsākajam periodam (2020.–2025.) deviņām sugām tendences ir neskaidras (4. tabula). Vienpadsmit gadu periodam periodiem neskaidra tendence ir vienai sugai 2015.–2025. gadā – ormanītim, bet 2006.–2025. gadā divā: ormanītim un niedru strazdam. Mērens samazinājums kopš 2006. gada novērojams upes ļauķim, griezei un lakstīgalai, bet straujš samazinājums – kārkļu ļauķim. Stabila tendence ir ceru ļauķim, purva ļauķim, paipalai un meža pūcei (2. tabula). Mērens pieaugums: slokai, bet krūmu ļauķim – straujš pieaugums (2.tabula).

2. tabula. Naktsputnu populāciju indeksa izmaiņu tendences Latvijā (2006–2025)

(griezei izmaiņu tendences aprēķinātas arī periodam no 1989. gada līdz 2025. gadam)

Nr. p. k.	Sugas nosaukums		Tendence (S)	Standart- kļūda (SE)	Aprēķinam izmantoto parauglaukumu skaits, n	Tendences raksturojums	Statistiskā būtiskuma līmenis p
	latviski	zinātniski					
1.	Kārķļu ķauķis	<i>Locustella naevia</i>	0,9360	0,0052	54	straujš samazinājums	<0,01
2.	Upes ķauķis	<i>Locustella fluviatilis</i>	0,9520	0,0067	50	mērens samazinājums	<0,01
3.	Grieze	<i>Crex crex</i> 2006–2024	0,9645	0,0030	69	mērens samazinājums	<0,01
4.	Niedru strazds	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	0,9767	0,0146	30	neskaidra	–
5.	Lakstīgala	<i>Luscinia luscinia</i>	0,9834	0,0056	57	mērens samazinājums	<0,01
6.	Ceru ķauķis	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	0,9941	0,0080	46	stabila	–
7.	Purva ķauķis	<i>Acrocephalus palustris</i>	0,9931	0,0054	54	stabila	–
8.	Paipala	<i>Coturnix coturnix</i>	0,9954	0,0113	39	stabila	–
	Grieze	<i>Crex crex</i> 1989–2024	0,9987	0,0026	83	stabila	–
9.	Ormanītis	<i>Porzana porzana</i>	1,0120	0,0261	23	neskaidra	–
10.	Meža pūce	<i>Strix aluco</i>	1,0207	0,0123	37	stabila	–
11.	Sloka	<i>Scolopax rusticola</i>	1,0591	0,0153	36	mērens pieaugums	<0,01
12.	Krūmu ķauķis	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	1,0095	0,0152	45	straujš pieaugums	<0,01

3. tabula. Naktsputnu populāciju indeksa 11 gadu izmaiņu tendences Latvijā (2015–2025)

Nr. p. k.	Sugas nosaukums		Tendence (S)	Standart- kļūda (SE)	Aprēķinam izmantoto parauglaukumu skaits, n	Tendences raksturojums	Statistiskā būtiskuma līmenis p
	latviski	zinātniski					
1.	Upes ķauķis	<i>Locustella fluviatilis</i>	0,9194	0,0144	40	straujš samazinājums	<0,05
2.	Kārķu ķauķis	<i>Locustella naevia</i>	0,9224	0,0113	46	straujš samazinājums	<0,05
3.	Grieze	<i>Crex crex</i>	0,9594	0,0074	59	mērens samazinājums	<0,01
4.	Lakstīgala	<i>Luscinia luscinia</i>	0,9990	0,0125	48	stabila	–
5.	Meža pūce	<i>Strix aluco</i>	1,0099	0,0230	34	neskaidra	–
6.	Purva ķauķis	<i>Acrocephalus palustris</i>	1,0199	0,0118	48	stabila	–
7.	Ceru ķauķis	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	1,0330	0,0178	41	neskaidra	–
8.	Ormanītis	<i>Porzana porzana</i>	1,0448	0,0591	18	neskaidra	–
9.	Sloka	<i>Scolopax rusticola</i>	1,0456	0,0238	29	neskaidra	–
10.	Niedru strazds	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	1,0337	0,0362	24	neskaidra	–
11.	Paipala	<i>Coturnix coturnix</i>	1,0493	0,0315	33	neskaidra	–
12.	Krūmu ķauķis	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	1,0499	0,0225	37	mērens pieaugums	<0,05

4. tabula. Naktsputnu populāciju indeksa 6 gadu izmaiņu tendences Latvijā (2020–2025)

Nr. p. k.	Sugas nosaukums		Tendence (S)	Standart- kļūda (SE)	Aprēķinam izmantoto parauglaukumu skaits, n	Tendences raksturojums	Statistiskā būtiskuma līmenis p
	latviski	zinātniski					
1.	Kārķļu ķauķis	<i>Locustella naevia</i>	0,8937	0,0248	38	straujš samazinājums	<0,05
2.	Niedru strazds	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	0,9321	0,0720	18	neskaidra	—
3.	Ormanītis	<i>Porzana porzana</i>	0,9415	0,1344	17	neskaidra	—
4.	Upes ķauķis	<i>Locustella fluviatilis</i>	0,9430	0,0345	29	neskaidra	—
5.	Lakstīgala	<i>Luscinia luscinia</i>	0,9500	0,0256	42	neskaidra	—
6.	Purva ķauķis	<i>Acrocephalus palustris</i>	0,9871	0,0248	38	neskaidra	—
7.	Grieze	<i>Crex crex</i>	0,9939	0,0173	51	stabila	—
8.	Ceru ķauķis	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	1,0211	0,0389	33	neskaidra	—
9.	Krūmu ķauķis	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	1,0223	0,0412	27	neskaidra	—
10.	Meža pūce	<i>Strix aluco</i>	1,0272	0,0500	28	neskaidra	—
11.	Sloka	<i>Scolopax rusticola</i>	1,0358	0,0443	25	neskaidra	—
12.	Paipala	<i>Coturnix coturnix</i>	1,1695	0,0935	27	neskaidra	—

Grieze (Crex crex).

No apskatītajām sugām visprecīzākie dati neapšaubāmi ir iegūti par griezi. Datu ir visvairāk gan 2025. gadā (1. tabula), gan vispār ($n=83$; 2. tabula) tādēļ sugai ir visšaurākais statistiskās standartklūdas intervāls (2. tabula, 2. pielikums). Ilgtermiņā (1989.–2025. gadā) griezes skaita tendence ir stabila (2. tabula, 2. pielikums), kas galvenokārt ir tāpēc, ka skaits bija ļoti zems 1990. gadu sākumā un vēlāk strauji pieaudzis, taču kopš 2015. gada atkal samazinājies ($p<0,01$, 3. tabula, 2. pielikums), bet pateicoties griezei labvēlīgajam 2024. gadam, pēdējo 5 gadu tendence stabila (4. tabula). Manuprāt, tas ir likumsakarīgi, jo Latvijas Lauku Attīstības programmā vienīgā Bioloģiskās daudzveidības Agrovides Schēma – „*Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālājos – BDUZ*” ir pamatā vērsta uz augu sugu, nevis putnu (t.sk. griežu) aizsardzību. Ņemot vērā to, ka grieze ir ES Putnu direktīvas 1. pielikuma suga, pie tam tāda, kuras skaits tieši patlaban strauji samazinās, **būtu jāpieprasa, lai Zemkopības ministrija paredz īpašu agrovides schēmu griezes aizsardzībai.**

Ormanītis (Porzana porzana)

Ormanītis ir vienīgā suga (turklāt ES Putnu direktīvas 1. pielikuma suga), par kuras populācijas skaita pārmaiņām datus Latvijā ar citām monitoringa programmām par visu valsts teritoriju neiegūst vispār. Arī naktsputnu monitoringā ir iegūts visai maz datu – kopējais parauglaukumu skaits, kuŗos suga konstatēta, ir vismazākais no tām sugām, par kuŗām izdarīti aprēķini – 2025. gadā konstatēts tikai trijos parauglaukumos (1. tabula), kopā kopš 2006. gada – tikai 23 parauglaukumos, kas ir apmēram divas reizes mazāk, nekā vairums citu analīzē iekļauto naktsputnu sugu. Ormanīša populācijas pārmaiņas tādējādi ir neskaidras jebkuŗā no apskatītajiem periodiem (2., 3., 4. tabula, 2. pielikums), jo pieejamo datu ir pārāk maz, taču parauglaukumu skaitam, kuros novēro ormanīti, ir tendence palielināties, tādēļ ar laiku datu apjoms varētu būt pietiekams. Iespējams, šai sugai būtu javeido īpašs parauglaukumu tīkls ormanīša izmantotos biotopos – slapjās pļavās un ezeru slīkšņās, lai iegūtu vairāk datu tieši par šo sugu.

Paipala (Coturnix coturnix)

Suga ir ar skaidri izteiktiem invāzijas gadiem, kurai novērojumu periodā ir visvairāk svārstību (2. pielikums). Kopā 2006.–2025. gadā kaut vienu gadu tā novērota 39 parauglaukumos. Visvairāk novērojumu ir 2024. gadā – 17 parauglaukumos (pirms tam – 2007. gadā: 15 parauglaukumos). Līdz ar to vērtējot populācijas tendenci kopš 2006. gada paipalai ir stabila tendence, taču kopš 2015. gada (kad vairs nav iekļauts 2007. gads) un īstermiņa tendence kopš 2020. gada ir neskaidra (3. un 4. tabula). Ņemot vērā, ka paipala ir dienvīdu suga ar neskaidru ligzdošanas gadu raksturu Latvijā, tas, ka novērojumu periodā ir vērojamas tādas svārstības (2., 3. un 4. tabulas, 2. pielikums), vērtējams neitrāli. Citiem vārdiem sakot, paipala Latvijā atrodas uz areāla robežas un tās skaita svārstības, kas atkarīgas no meteoroloģiskajiem apstākļiem un populācijas pieauguma vai krituma pamatizplatības areālā uz dienvīdiem no Latvijas, ir normāla parādība. Iespējams, paipala ir viena no sugām, kuŗai klimata pārmaiņas Latvijā atstāj pozitīvu efektu un tās izplatība pamazām palielinās. Novērojumu periodā kopš 2006. gada paipalas populācijas indekss bijis augstāks nekā parasti apmēram ik pa četriem gadiem: 2007., 2011., 2015., 2019. un 2024. gadā (2. pielikums).

Sloka (*Scolopax rusticola*)

Sloka populācijas tendence īstermiņa un pēdējo 11 gadu tendences ir neskaidras (3. un 4. tabula), taču kopš 2006. gada – mēreni pieaugoša (2. tabula). Tomēr jāatceras, ka šis monitorings galvenokārt aptver mozaīkveida ainavas, kurās atklātas lauksaimniecības zemes mijas ar nelieliem meža puduriem, bet sloka dzīvesvieta ir mežs, tādēļ šajā monitoringā iegūtie dati par sloku var nebūt reprezentatīvi.

Ja nepieciešams iegūt datus par sloku skaita pārmaiņām, tad nepieciešams speciāls monitorings, jo sloku dzīvesveids ir pārāk specifisks, lai to skaita pārmaiņas konstatētu fona monitorings.

Meža pūce (*Strix aluco*)

Meža pūces populācijas tendence kopš 2006. gada ir stabila (2. tabula), kopš 2015. gada un īstermiņā – neskaidra (3. un 4. tabula). Tomēr ziņas par meža pūču skaita izmaiņām būtu jāiegūst no plēsīgo putnu monitoringa, kas, atšķirībā no šī, aptver visus meža pūces apdzīvotos biotopus – t.sk. mežus. Par meža pūcēm ir arī salīdzinoši viegli iegūt datus par ligzdošanas sekmēm, jo tās iespējams izsekot, izliekot un monitorējot piemērota lieluma būrus, tādējādi veicot to ligzdošanas sekmju monitoringu.

Kārķu ķauķis (*Locustella naevia*)

Kārķu ķauķim visos apskatītajos kopš 2006. gada ir vērojams STRAUJŠ skaita samazinājums (2., 3. un 4. tabula). Iespējams, to var izskaidrot ar piemērotu biotopu samazināšanos pēc Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā, jo 1990-to gadu beigās bija izveidojusies ļoti labvēlīga situācija šai sugai – bija ļoti daudz neapstrādātu lauku: atmatu, kas šai sugai ir ļoti piemērots biotops. Patlaban šādu atmatu skaits ir ievērojami samazinājies. Papildus, visticamāk, negatīvu iespaidu atstāj arī krūmu izciršana grāvjos ligzdošanas laikā, jo tā aiziet bojā daudzas ligzdas. Protams, šādai hipotēzei ir nepieciešami pierādījumi pētījumu veidā par šo sugu, jo monitoringa uzdevums ir tikai konstatēt attīstības tendenci.

Upes ķauķis (*Locustella fluviatilis*)

Upes ķauķim kopš 2006. gada ir vērojams mērens skaita samazinājums, taču kopš 2015. gada – straujš skaita samazinājums (2. un 4. tabula). Īstermiņā (kopš 2020. gada tendence ir neskaidra (4. tabula).

Ir izteikti pieņēmumi, ka upes ķauķis ir viena no tām sugām, kas visvairāk cieš no nelabvēlīgiem apstākļiem ziemošanas vietās Āfrikā (Auniņš 2018). Tomēr mums nav nekādu datu nedz par tieši Latvijas upes ķauķu ziemošanas vietām, nedz faktoriem, kas ietekmē tā ligzdošanas sekmes Latvijā vai pārziemošanas varbūtību Āfrikā, lai gan Sachāras tuksneša izplešanās Klimata pārmaiņu ietekmē ir labi dokumentēta citām putnu sugām un tādēļ – ļoti ticams faktors, kas ietekmē arī citas Āfrikā ziemojošās sugas.

Niedru strazds (*Acrocephalus arundinaceus*)

Niedru strazda populācijas tendences pētījumu periodā ir neskaidras (2., 3. un 4. tabula). Tas gan nenorāda, ka suga nav apdraudēta. Taču tā nav lauksaimniecības zemēm raksturīga suga, tādēļ iegūto datu apjoms ir mazs: kopā 30 parauglaukumos kopš 2006. gada (2. tabula) un, iespējams, nav reprezentatīvs.

Lai iegūtu datus par niedru strazdu, ir nepieciešams niedrāju putnu monitorings, ko visērtāk veikt ar niedrāju putnu ķeršanas metodes palīdzību rudens migrācijas laikā, kas *Acrocephalus* ģints ļauķiem novērojama jūlijā–augustā (Celmiņš 1990). Taču jāsaņem, ka samazināšanās konstatēta arī, analizējot dienas putnu monitoringa datus (Auniņš 2018, 2020), lai gan tā nav bijusi statistiski būtiska, visticamāk, nelielā datu apjoma dēļ: dienas putnu uzskaitēs – 17 maršrutos (Auniņš 2020), nakts – 30 visā pētījumu periodā kopš 2006. gada – tā ir otrā mazāk konstatētā suga aiz ormanīša (1. un 2. tabula).

Ceru ļauķis (*Acrocephalus schoenobaenus*)

Ceru ļauķa populācijas ilgtermiņa tendence (2006–2025) ir stabila (2. tabula), bet īsākajos periodos – neskaidra (3. un 4. tabula). Tas, ka populācija lauku ainavā svārstās, iespējams, izskaidrojams ar to, ka periodiski tiek izcirsti krūmi lauksaimniecības zemju novadgrāvjos, kas maina ceru ļauķu biotopu pieejamību lauku ainavā. Visas ceru ļauķa populācijas (t.i. ne tikai lauku ainavā, bet arī mitrājos – niedrājos un zāļu purvos) tendence ir jāpēta ar niedrāju putnu monitoringu, jo mitrāji, visticamāk, ir ceru ļauķa nozīmīgākais ligzdošanas biotops.

Purva ļauķis (*Acrocephalus palustris*)

Purva ļauķa populācijas indekss ilgtermiņā (2006–2025) un pēdējos 11 gados ir stabils (2. un 3. tabula), bet kopš 2020. gada – neskaidrs (4. tabula). Purva ļauķim tas, iespējams, tāpat kā ceru ļauķim ir izskaidrojams ar to, ka ligzdošanas sezonas laikā periodiski tiek izcirsti krūmi lauksaimniecības zemju novadgrāvjos, kas iznīcina visu tur ligzdojošo putnu ligzdas. **Pēdējos gados nosaucot to par „meliorācijas sistēmu tīrīšanu un uzlabošanu”, šai bioloģisko daudzveidību iznīcinošajai praksei LR Zemkopības ministrija Lauku Attīstības programmas ietvaros PAT ir piešķirusi finanču līdzekļus.** Tas ir pretrunā ar putnu aizsardzību – iznīcināt to ligzdas ligzdošanas laikā.

Lakstīgala (*Luscinia luscinia*)

Lakstīgala populācijas indekss ilgtermiņā (2006–2025) mēreni samazinās ($p < 0,01$; 2. tabula), vidējā termiņā (2015.–2025.) ir stabils, bet īstermiņā kopš 2020. gada – neskaidrs. Lakstīgalai ir pieejams liels datu apjoms: kopā par 57 parauglaukumiem (2. tabula), 2025. gadā novērota tikai 22 parauglaukumos no 38 taču tajos, kuros tā nav novērota, tas visticamāk izskaidrojams ar to, ka veikta tikai otrā naktsputnu uzskaitē – pēc jūnija vidus lakstīgala dziedāšanas aktivitāte un – līdz ar to konstatēšanas iespējas, ievērojami sarūk. Lakstīgalu uzskaitē datu interpretācijā, iespējams, jāiekļauj arī uzskaites laiks, ja iespējams, novērtējot dziedāšanas aktivitātes sarukumu katru gadu.

4. Diskusija

Ainavas elementi (piemēram, atsevišķi augoši koki, akmeņu kaudzes u. tml.) ir galvenais, kas sekmē bioloģisko daudzveidību, taču CAP resursi to saglabāšanu neatbalsta vai sliktākajā gadījumā pat veicina to iznīcināšanu (Tarjuelo et al. 2021). Tāpat lielāka bioloģiskā daudzveidība ir mazākos laukos, salīdzinot ar lieliem (Clough et al. 2020). Kopumā zemes izmantošana Vācijā parādīja būtiski lielāku ietekmi uz lauku putnu populācijām, nekā laika apstākļi (Busch et al. 2020).

Ir skaidrs, ka tādi dispersi sastopamai sugai kā **griezei** daudz būtiskāk par aizsardzību Natura 2000 teritorijās **ir nodrošināt plašu lauku apsaimniekošanas pasākumu shēmu, kas nodrošina sekmīgu ligzdošanu**. Lai gan pie mums ir izstrādāta metodika putniem nozīmīgu zālāju noteikšanā (Auniņš 2013), līdz šim vienīgā agrovīdēšanas shēma, kas vērsta uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu zālajos Lauku attīstības plānā (Zemkopības ministrija 2018), ir vērsta galvenokārt vai pat tikai uz botanisku vērtību aizsardzību un saglabāšanu, taču pat dažādām putnu sugām ir nepieciešami dažādi biotehniskie pasākumi un apsaimniekošana, tādēļ ir vairāk nekā skaidrs, ka nepieciešamas VAIRĀKAS agrovīdēšanas shēmas – katra ar savu prioritāti (dažādas augu sugas, agrie tārpiņveidīgie putni, grieze u. tml.). Arī teju visas pārējās šī pētījuma sugas ir atkarīgas no tieši uz putniem orientētiem pasākumiem Lauku attīstības programmas Agrovīdēšanas plānā.

Naktsputnu uzskaites Latvijas Ornitoloģijas biedrība ar brīvprātīgo novērotāju spēkiem sāka jau 1989. gadā, sākotnēji gan uzskaitot tikai vienu sugu – griezi (Keišs 1997). Kopš jaunās valsts monitoringa programmas uzsākšanas 2006. gadā, izmantojot griežu uzskaišu novērotāju tīklu, tiek veidots arī citu naktīs aktīvo putnu monitorings lauksaimniecības ainavā.

Naktsputnu uzskaites objektīvāk atspoguļo to sugu populācijas pārmaiņas, kas pamatā dzied naktī. To nevar attiecināt uz visām dziedātājputnu sugām, jo tikai kārklu ķauķim no šeit apskatītajām dziedātājputnu sugām pētījumā Latvijā ir konstatēta augstāka dziedāšanas aktivitāte naktī (Celmiņš, Baumanis 1987), vienlaikus mūsdienās – šajā pētījumā tieši kārklu ķauķim vienīgajam ir konstatēta populācijas samazināšanās tendence pētījumu periodā. Griezei vokālās aktivitātes maksimums naktī ir konstatēts arī Latvijā (O. Keišs, nepublicēti dati), par citu šādu uzskaišu mērķa sugu – dumbrcāļa, ormanīša, mazā ormanīša un mērkaziņas – diennakts vokālo aktivitāti trūkst Latvijā ievāktu datu, taču šīs sugas tiek vispārārtzītas kā naktī aktīvas. Lai iegūtu vairāk izmantojamu datu par iespējami vairāk naktī aktīvām putnu sugām, ir jāuzlabo prasmes atšķirt sugas pēc to balsīm un jāpiesaista uzskaitēm vairāk novērotāju.

Iepriekšējie pētījumi (Keišs 2005) ir parādījuši, ka straujš pamesto lauksaimniecības zemju pieaugums Latvijā 1990. gados ir galvenais iemesls griežu populācijas pieaugumam Latvijā, salīdzinot ar 1980-to gadu beigām un 1990-to gadu sākumu. Pēc izdarītajām aplēsēm (Keišs 2006) pamestajās zemēs 2004. gadā dzīvoja apmēram puse Latvijas griežu populācijas. Pamestās lauksaimniecības zemes ir īslaicīgs biotops – neatjaunojot saimniekošanu, tajās dabiski veidojas meži. Pēc Latvijas pievienošanās Eiropas Savienībai, daļā pamesto zemju 2005. gadā varēja novērot saimniekošanas atjaunošanos – pļaušanu vai pat aparšanu, kas savukārt, visticamāk, noveda otrā galējībā – pārāk intensīvā apsaimniekošanā, jo aparat, griežu biotopa kvalitāte industriālas lauksaimniecības apstākļos strauji krītas. Tieši tādēļ šāds griežu populācijas stāvoklis nav stabils un pēdējos piespiedsmīt gadus kopš 2006. gada mēs varam novērot skaita samazinājumu ($p < 0,01$). Tomēr daudzas zemes Latvijā vēl joprojām netiek apsaimniekotas un tās pat plāno apmežot.

5. Ieteikumi monitoringa metodikas uzlabošanai

Monitorings ir sekmīgs, ja tā metodes ir izstrādātas un nemainās ilgu laiku – vismaz gadu dekādi (Wilson et al. 1996). Griezes uzskaites metodes Latvijā tika pilnveidotas jau 1990. gados, tādēļ vienīgie uzlabojumi varētu būt iespējami, padarot datu iesniegšanu pieejamu arī tīmeklī – līdzīgi, kā tas jau notiek Latvijas Līdzdojošo putnu atlantam tīmekļa vietnē www.dabasdati.lv, neaizliedzot arī novērotājiem turpināt iesniegt datus arī papīra formātā. Runājot par pašu griezi, varbūt būtu pienācis laiks pārstrādāt un apstiprināt sugas aizsardzības plānu, kas tā pirmajā versijā tika izstrādāts jau 1999. gadā (Keišs 1999), bet tā arī palika neapstiprināts.

Ja par mērķi izvirzām dažādu sugu konstatēšanu ar atšķirīgiem aktivitātes laiku sezonā (lakstīgalas – agri, dažādas ķauķu sugas un griezes – vēlu), tad viena no uzskaitēm jāveic agrāk (maijā) un otra ne agrāk par jūnija vidu. Iespējams, nepieciešamas trīs uzskaites starp 15. maiju un 15. jūliju (15. maijs–5. jūnijs; 6.–25. jūnijs un 26. jūnijs–15. jūlijs).

Visbeidzot, gribu uzsvērt strukturēta monitoringa nepieciešamību un nozīmi, ko nekad nespēs aizstāt nejaušu putnu novērojumu datu uzkrāšana ilgā laika periodā, pat ja nebūtu šaubu par putnu sugu noteikšanas pareizību nejaušo nevērojumu autoriem. Dānijā veikts pētījums parādīja, ka tikai organizēts monitorings spēj parādīt putnu populāciju trendus, kamēr nejaušo novērojumu apkopojums to nespēja (Kamp et al. 2016).

6. Pateicības

Šo pētījumu 2014.–2025. gadā financēja Latvijas Republikas Dabas aizsardzības pārvalde, bet 2012.–2013. gadā Latvijas Republikas Zemkopības ministrija. Griezes un naktsputnu monitoringu periodā no 1989. gada līdz 2011. gadam ir financējuši dažādi avoti, tajā skaitā līdz 1995. gadam, no 1997. līdz 2002., kā arī 2010. un 2011. gadā monitorings nesaņēma nekādu finansiālu atbalstu, izņemot pašu novērotāju un koordinatoru personīgos līdzekļus.

2025. gadā naktsputnus ir uzskaitījuši šādi brīvprātīgie novērotāji, par ko tiem vislielākā pateicība: Agnese Balandiņa, Agate Baumanē-Kuka, Aija Bensone, Andrejs Briedis, Imants Brusbārdis, Reinis Brusbārdis, Toms Endziņš, Agnese Gaile, Anna Gintere, Arnis Ginters, Dāvis Valters Immurs, Elīna Immure, Valts Jaunzemis, Māris Jaunzemis, Inese Kaminska, Elvijs Kantāns, Renāte Kaupuža, Arturs Kaupužs, Elīze Keiša, Oskars Keišs, Andris Klepers, Toms Kohs, Ilze Kukāre, Normunds Kukārs, Viesturs Ķerus, Imants Lapinskis, Edgars Laucis, Edgars Lediņš, Ārija Ločmele, Jānis Ločmelis, Sintija Martinsone, Aivars Meinards, Iriša Mukāne, Dainis Nāburgs, Mārtiņš Platacis, Ainis Platais, Anete Pošiva-Bunkovska, Ance Priedniece, Kārlis Sīlis, Andris Stīpnieks, Matīss Stunda, Oļģerts Tīliks, Aivis Tjagunovičs, Mārtiņš Vaišļa, Juris Vīgulis, Arnis Zacmanis, Ieviņa Zakrepska un Aija Zāgmane.

7. Bibliografija

- Auniņš A. 2013. Putnu BVZ noteikšana dabā. 24.–36. lpp. Lārmanis V. (red.). Bioloģiski vērtīgo zālāju kartēšanas metodika. Sigulda: Dabas aizsardzības pārvalde.
- Auniņš A. 2018. Ligzdojošo putnu skaits turpina samazināties: visvairāk cieš Āfrikā ziemojošie un ar lauksaimniecības zemēm saistītie putni. *Putni dabā* 81 (2018/1): 10–15.
- Auniņš A. 2019. Parasto putnu skaita pārmaiņas 2015–2018: plukšķis izzūd, bet dzeltenā cielava atgriežas? *Putni dabā* 84 (2019/1): 7–13.
- Auniņš A. 2020. Parasto putnu skaita pārmaiņas 2005–2019: pēdējo gadu nevēlamās tendences saglabājas? *Putni dabā* 87 (2020/1): 6–11.
- Auniņš A., Keihs O. 2012. Lauku putnu populācijas indeksa monitorings. Gala atskaite par 2012. gadu. Latvijas Ornitoloģijas biedrība, Rīga.
- Auniņš A., Keihs O. 2013. Lauku putnu populācijas indeksa monitorings. Gala atskaite par 2013. gadu. Latvijas Ornitoloģijas biedrība, Rīga.
- Bellebaum, J., Koffijberg, K., 2018. Present agri-environment measures in Europe are not sufficient for the conservation of a highly sensitive bird species, the Corncrake *Crex crex*. *Agriculture, ecosystems & environment* 257: 30–37.
- Signal, E. M., & McCracken, D. I. 2000. The nature conservation value of European traditional farming systems. *Environmental reviews*, 8(3): 149–171. doi.org/10.1139/er-8-3-149
- Busch, M., Katzenberger, J., Trautmann, S., Gerlach, B., Droeschmeister, R., Sudfeldt, C. 2020. Drivers of population change in common farmland birds in Germany. *Bird Conservation International* 30(3): 335–354. doi.org/10.1017/S0959270919000480
- Bürgi, M., Salzmann, D., Gimmi, U. 2015. 264 years of change and persistence in an agrarian landscape: a case study from the Swiss lowlands. *Landscape ecology* 30: 1321–1333.
- Burns, F., Eaton, M. A., Burfield, I. J., Klvaňová, A., Šilarová, E., Staneva, A., Gregory, R. D. 2021. Abundance decline in the avifauna of the European Union reveals cross-continental similarities in biodiversity change. *Ecology and Evolution* 11(23): 16647–16660.
- Callaghan, C.T., Martin, J.M., Major, R.E., Kingsford, R.T. 2018. Avian monitoring—comparing structured and unstructured citizen science. *Wildlife Research* 45(2):176–184.
- Campbell, L. H., and Cooke, A. S. 1997. The indirect effects of pesticides on birds. Joint Nature Conservation Committee, Peterborough, UK
- Clough, Y., Kirchweger, S., Kantelhardt, J. 2020. Field sizes and the future of farmland biodiversity in European landscapes. *Conservation letters* 13(6): e12752. doi.org/10.1111/conl.12752
- Celmiņš A. 1990. Preliminary results of „Acroproject” in Latvia. *Proceedings of the fifth conference on the study and conservation of migratory birds of the Baltic basin, Rīga, October 5–10, 1987*. Vol. I: 67–70.

- Celmiņš A., Baumanis J. 1987. Novērojumi par ļauķu *Acrocephalus*, *Locustella* un lakstīgalas *Erithacus luscini* dziedāšanas aktivitāti atkarībā no ligzdošanas sezonas un diennakts laika. Rekomendācijas uzskaitēm. *Putni dabā* 1: 21–48.
- Elliott, T., Thompson, A., Klein, A.M., Albert, C., Eisenhauer, N., Jansen, F., Schneider, A., Sommer, M., Straka, T., Settele, J. and Sporbert, M., 2023. Abandoning grassland management negatively influences plant but not bird or insect biodiversity in Europe. *Conservation Science and Practice* 5(10): p.e13008.
- Gamero, A., Brotons, L., Brunner, A., Foppen, R., Fornasari, L., Gregory, R.D., Herrando, S., Hořák D., Jiguet, F., Kmecl, P., Lehikoinen, A., Lindström, Å., Paquet, J.Y. Reif., J. Sirkiä, P.M., Škorpiľová, J., van Strien, A., Szep, T., Telenský, Teufelbauer, N., Trautmann, S. van Turnhout, C.A.M., Vermouzek, Z., Vikstrøm, T. Voříšek, P. 2017. Tracking progress toward EU biodiversity strategy targets: EU policy effects in preserving its common farmland birds. *Conservation Letters*, 10(4): 395–402.
- Gregory, R.D., Škorpiľová, J., Voříšek, P., Butler, S. 2019. An analysis of trends, uncertainty and species selection shows contrasting trends of widespread forest and farmland birds in Europe. *Ecological Indicators* 103: 676–687.
- Greenwood, J. J. 2007. Citizens, science and bird conservation. *Journal of Ornithology* 148(S1): S77–S124.
- Habel, J. C., Ulrich, W., Biburger, N., Seibold, S., & Schmitt, T. 2019. Agricultural intensification drives butterfly decline. *Insect Conservation and Diversity*, 12(4): 289–295.
- Hallmann C.A., Sorg M., Jongejans E., Siepel H., Hofland N., Schwan H., Stenmans W., Müller A., Sumser H., Hörren T., Goulson D., de Kroon H. 2017. More than 75 percent decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas. *PLoS ONE* 12 (10): e0185809.
- Heldbjerg, H., Sunde, P. and Fox, A.D. 2018. Continuous population declines for specialist farmland birds 1987–2014 in Denmark indicates no halt in biodiversity loss in agricultural habitats. *Bird Conservation International* 28(2): 278–292.
- Husby, M., Fiskum, T.A., Belchev, B., Bino, T., Hristov, I., Keišs, O., Kuzyo, H., Samotskaya, V., Šćiban, M., Šoštarić, I., 2025. Effective learning and testing of bird identification skills. *Journal of Biological Education* 59(4): 692–711.
- Jäckel, D., Mortega, K.G., Darwin, S., Brockmeyer, U., Sturm, U., Lasseck, M., Moczek, N., Lehmann, G.U. Voigt-Heucke, S.L. 2023. Community engagement and data quality: best practices and lessons learned from a citizen science project on birdsong. *Journal of Ornithology* 164(1):233–244.
- Kamp, J., Oppel, S., Heldbjerg, H., Nyegaard, T., Donald, P. F. 2016. Unstructured citizen science data fail to detect long-term population declines of common birds in Denmark. *Diversity and Distributions* 22(10): 1024–1035.
- Keišs O. 1997. Griežu uzskaišu rezultāti Latvijā 1989.–1995. gadā. *Putni dabā* 7.1: 11–21.
- Keišs O. 1999. Grieze: sugas aizsardzības plāns Latvijai. Npublicēts ziņojums Vides un Reģionālās Attīstības ministrijai. Latvijas Ornitoloģijas biedrība, Rīga.

- Keišs, O. 2005. Lauksaimniecības zemes lietošanas izmaiņu ietekme uz griezies *Crex crex* populāciju Latvijā (angliski ar kopsavilkumu latviski). *Acta Universitatis Latviensis, Biology* 691: 93–109.
- Keišs, O. 2006. Lauksaimniecības pārmaiņu ietekme uz griezies *Crex crex* (L.) populāciju Latvijā: skaita dinamika, biotopu izvēle un populācijas struktūra. Disertācija. Latvijas Universitāte. 100. lpp.
- Keišs, O. 2009. Grieze uz naža asmens – starp intensīvu lauksaimniecību un apmežošanu. *Medības. Makšķerēšana. Daba*. 2009/6: 24–26.
- Keišs, O. 2009. Griezies monitoringa 20 gadi Latvijā. *Putni dabā* 2009/2: 18–19.
- Keišs, O. 2011. Conservation of Corncrakes in Latvia 1989–2010: agricultural landscapes vs. Natura 2000 sites. 8th Conference of the European Ornithologists Union, 27–30 August, 2011, Riga: Programme and Abstracts: 183.
- Keišs O. 2012. Naktsputnu monitorings Latvijā – griezies uzskaites no 1989. līdz 2011. gadam. *Putni dabā* 2012/3–4: 10–11.
- Keišs O. 2013. Naktsputnu uzskaites Latvijā 2006. – 2012. gadā. *Putni dabā* 2013/3: 4–7.
- Keišs O. 2015. Ceturtdaļgadsimts kopā ar Latvijas griezēm – naktsputnu uzskaites Latvijā kopš 1989. gada. *Putni dabā* 69 (2015/1): 16–20.
- Keišs O. 2016. Naktsputnu uzskaites lauksaimniecības zemēs Latvijā: 1989–2015. *Putni dabā* 74 (2016/2): 10–12.
- Keišs O. 2017. Naktsputnu uzskaites lauksaimniecības zemēs 2016. gadā. *Putni dabā* 78 (2017/2): 3–7.
- Keišs O. 2018. Naktsputnu monitorings lauksaimniecības zemēs Latvijā 2017. gadā. *Putni dabā* 81 (2018/1): 21–25.
- Keišs O. 2019. Naktsputnu monitorings lauksaimniecības zemēs 2018. gadā. *Putni dabā* 85 (2019/2): 3–9.
- Keišs O. 2020. Kad vadzīs lūzīs? Pārskats par naktsputnu monitoringu Latvijā 2019. gadā. *Putni dabā* 87 (2020/1): 17–22.
- Keišs, O. 2021. Griežu skaits Latvijā pēdējos 5 gados strauji samazinās: pārskats par naktsputnu monitoringu Latvijā 2020. gadā. *Putni dabā* 89: 11–16.
- Keišs, O. 2022. Pārskats par naktsputnu monitoringu Latvijas lauku ainavā 2021. gadā. *Putni dabā* 90: 44–49.
- Keišs, O. 2023. Naktsputnu monitorings lauksaimniecības zemēs 2022. gadā. *Putni dabā* 91: 47–54.
- Keišs, O. 2024. Naktsputnu monitorings lauku ainavā 2023. gadā. *Putni dabā* 94: 11–18.
- Keišs, O. 2025a. EBCC 23. konference Rīgā: “Bird Numbers 2025: Synergies in monitoring for conservation”. *Putni dabā* 96: 2–3.
- Keišs, O. 2025b. Naktsputnu monitorings lauksaimniecības zemēs 2024. gadā. *Putni dabā* 96: 15–21.
- Keišs O., A. Auniņš. 2017. Estimate of the Corncrake (*Crex crex*) population in Latvia – two methods, three estimates. *Programme and Abstracts of the 11th*

Conference of the European Ornithologists' Union, 18–22 August, 2017, Turku, Finland: 153.

- Keiņš O., Ķemlers A. 2000. Griezū (*Crex crex*) skaita palielināšanās Latvijā 1990. gados – vai varam lepoties ar sekmīgu sugas aizsardzību? *Putni dabā* 10.3:22–30.
- Keiņš O., Lediņš E. 2002. Griezē monitorings Latvijā: maršrutu uzskaites 1989.–2002. gadā. *Putni dabā* 12.3: 13–21.
- Keiņš O., Priednieks J. 1995. XIII Eiropas putnu uzskaišu padomes sanāksme un konference – “*Monitorings putnu aizsardzībai*” Pērnavā, Igaunijā 25.–30.09.1995. *Putni dabā* 5.2: 116–117.
- Koffijberg, K., Hallmann, C.A., Keiņš, O., Schäffer, N., 2016. Recent population status and trends of Corncrakes *Crex crex* in Europe. *Die Vogelwelt* 136: 75–87.
- Langhammer, M., Grimm, V. 2020. Mitigating bioenergy-driven biodiversity decline: A modelling approach with the European brown hare. *Ecological Modelling* 416: 108914.
- Leclère, D., Obersteiner, M., Barrett, M., Butchart, S.H.M., Chaudhary, A., De Palma, A., DeClerck, F.A.J., Di Marco, M., Doelman, J.C., Dürauer, M., Freeman, R., Harfoot, M., Hasegawa, T., Hellweg, S., Hilbers, J.P., Hill, S.L.L., Humpenöder, F., Jennings, N., Krisztin, T., Mace, G.M., Ohashi, H., Popp, A., Purvis, A., Schipper, A.M., Tabeau, A., Valin, H. van Meijl, H. van Zeist, W.J., Visconti, P., Alkemade, R., Almond, R., Bunting, G., Burgess, N.D., Cornell, S.E., Di Fulvio, F., Ferrier, S., Fritz, S., Fujimori, S., Grooten, M., Harwood, T., Havlík, P., Herrero, M., Hoskins, A.J., Jung, M., Kram, T., Lotze-Campen, H., Matsui, T., Meyer, C., Nel, D., Newbold, T., Schmidt-Traub, G., Stehfest, E., Strassburg, B.B.N., van Vuuren, D.P., Ware, C., Watson, J.E.M., Wu, W., Young, L. 2020. Bending the curve of terrestrial biodiversity needs an integrated strategy. *Nature* 585(7826): 551–556.
- Lenda, M., Skórka, P., Kotowska, D., Chuda, K., Guo, X.L., Morón, D., Possingham, H.P., Knops, J.M. 2025. Biological invasions limit the effectiveness of land abandonment as a conservation strategy. *Landscape Ecology* 40(12): 235.
- Łuczaj, Ł., Pieroni, A., Tardío, J., Pardo-de-Santayana, M., Söukand, R., Svanberg, I., Kalle, R. 2012. Wild food plant use in 21 st century Europe, the disappearance of old traditions and the search for new cuisines involving wild edibles. *Acta societatis botanicorum poloniae*: 81(4). doi.org/10.5586/asbp.2012.031
- McCullagh P., Nelder A.J. 1989. Generalized linear models, 2nd edition. Chapman & Hall, London.
- von Middendorf, A. 1855. Die Isepiptesen Russlands: Grundlagen zur Erforschung der Zugzeiten und Zugrichtungen der Vögel Russlands. Buchdruckerei der K. Akademie der Wissenschaften, St. Petersburg.
- Norris, C. A. 1947. Report on the distribution and status of the Corncrake. *British Birds*, 40, 226–244.

- Pannekoek J., van Strien A.J. 2001. TRIM 3 manual: TRends and Indices for Monitoring data. Research paper No.: 0102. Statistics Netherlands, Voorburg. 58 p.
- PECBMS 2024. Trends of wild birds in Europe, 2024 update December 11, 2024 <https://pecbms.info/trends-of-wild-birds-in-europe-2024-update/> Skatīts 12.12.2024.
- Reif J., Vermouzek Z. 2019. Collapse of farmland bird populations in an Eastern European country following its EU accession. *Conservation Letters* 12:e12585.
- Reif, J., Gamero, A., Hološková, A., Auniņš, A., Chodkiewicz, T., Hristov, I., Kurlavičius, P., Leivits, M., Szép, T., Voříšek, P. 2024. Accelerated farmland bird population declines in European countries after their recent EU accession. *Science of The Total Environment* 946: 174281.
- Renno, O. 1993. *Eesti linnuatlas: Eesti haudelindude levikuatlas*. Tallinn: Valgus.
- Rigal, S., Dakos, V., Alonso, H., Auniņš, A., Benkő, Z., Brotons, L., Chodkiewicz, T., Chylarecki, P., de Carli, E., del Moral J.C., Domşa, C., Escandell, V., Fontaine, B., Foppen, R., Gregory, R., Harris, S., Herrando, S., Husby, M., Ieronymidou, C., Jiguet, F., Kennedy, J., Klvaňová, A., Kmecl, P., Kuczyński, L., Kurlavičius, P., Kålås, J.A., Lehikoinen, A., Lindström, Å., Lorrillière, R., Moshøj, C., Nellis, R., Noble, D., Eskildsen, D.P., Paquet, J.Y., Péliissié, M., Pladevall, C., Portolou, D., Reif, J., Schmid, H., Seaman, B., Szabo, Z.D., Szép, T., Florenzano, G.T., Teufelbauer, N., Trautmann, S., van Turnhout, C., Vermouzek, Z., Vikstrøm, T., Voříšek, P., Weiserbs, A., Devictor, V. 2023. Farmland practices are driving bird population decline across Europe. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 120(21): e2216573120.
- Rosenberg, K.V., Dokter, A.M., Blancher, P.J., Sauer, J.R., Smith, A.C., Smith, P.A., Stanton, J.C., Panjabi, A., Helft, L., Parr, M., Marra, P.P. 2019. Decline of the North American avifauna. *Science* 366: 120–124.
- Ruck, A., van der Wal, R., SC Hood, A., L. Mauchline, A., G. Potts, S., F. WallisDeVries, M. and Öckinger, E., 2024. Farmland biodiversity monitoring through citizen science: A review of existing approaches and future opportunities. *Ambio* 53(2): 257–275.
- Shipley, J.R., Frei, E.R., Bergamini, A., Boch, S., Schulz, T., Ginzler, C., Barandun, M., Bebi, P., Bolliger, J., Bollmann, K., Delpouve, N., 2024. Agricultural practices and biodiversity: Conservation policies for semi-natural grasslands in Europe. *Current Biology* 34(16):R753–R761.
- Stoeckli, S., S. Birrer, J. Zellweger-Fischer, O. Balmer, M. Jenny, Pfiffner, L. 2017. Quantifying the Extent to Which Farmers Can Influence Biodiversity on their Farms. *Agriculture, Ecosystems & Environment* 237: 224–33.
- Stockstad, E., and Grullon, G. 2013. Pesticide planet. *Science* 341: 730–731.
- Svensson, S. (ed.) 1970. Bird Census Work and Environmental Symposium. Ammarnäs, Sweden; 27–29 June 1969. *Bulletin from the Ecological Research Committee* nr. 9, Lund University, Sweden.

- van Strien A., Pannekoek J, Hagemeijer W, Verstrael T. 2004. A loglinear Poisson regression method to analyse bird monitoring data. *Bird Census News* 13: 33–39.
- Šumrada, T., Lovec, M., Juvančič, L., Rac, I., Erjavec, E. 2020. Fit for the task? Integration of biodiversity policy into the post-2020 Common Agricultural Policy: Illustration on the case of Slovenia. *Journal for Nature Conservation*: 125804.
- Šumrada, T., Kmecl, P., Erjavec, E. 2021. Do the EU's Common agricultural policy funds negatively affect the diversity of farmland birds? Evidence from Slovenia. *Agriculture, Ecosystems & Environment* 306: 107200. doi.org/10.1016/j.agee.2020.107200
- Tarjuelo, R., Concepción, E. D., Guerrero, I., Carricondo, A., Cortés, Y., Díaz, M. 2021. Agri-environment scheme prescriptions and landscape features affect taxonomic and functional diversity of farmland birds. *Agriculture, Ecosystems & Environment* 315: 107444. doi.org/10.1016/j.agee.2021.107444
- Tilman, D., Clark, M., Williams, D. R., Kimmel, K., Polasky, S., Packer, C. 2017. Future threats to biodiversity and pathways to their prevention. *Nature* 546(7656): 73–81. 10.1038/nature22900
- Tscharntke, T., Batáry, P. and Grass, I., 2024. Mixing on-and off-field measures for biodiversity conservation. *Trends in Ecology & Evolution* 39(8): 726–733.
- Tyler G.A., Green R.E., Casey C.A. 1998. Survival and behaviour of Corncrake *Crex crex* chicks during the mowing of agricultural grassland. *Bird study* 45(1):35–50. doi.org/10.1080/00063659809461076
- Wilson D. E., Cole F. R., Nichils J. D. Rudran R., Foster M. S. 1996. Measuring and Monitoring Biological Diversity: Standard Methods for Mammals (Biodiversity Handbook). New York: Smithsonian Institution.
- Zabel, F., Delzeit, R., Schneider, J. M., Seppelt, R., Mauser, W., & Václavík, T. 2019. Global impacts of future cropland expansion and intensification on agricultural markets and biodiversity. *Nature communications* 10(1): 1–10.
- Zemkopības ministrija 2018. Latvia – Rural Development Programme 2014–2020. https://www.zm.gov.lv/public/files/CMS_Static_Page_Doc/00/00/01/33/82/Programma.pdf pēdējās izmaiņas 4.10.2018.

PIELIKUMI

1. pielikums. Griežu un citu nakstputnu parauglaukumi Latvijā 1989 – 2025 (*uzskaite tikai 1 gadu)

Nr.p.k.	Parauglaukuma nosaukums	Z. pl.	A. gar.	2025. g.
1.	Aizpores	56,2089	25,1667	Jā
2.	Taurkalne	56,5272	24,9500	Jā
3.	Strautiņi	57,4167	26,9756	Nē
4.	Bērzpils	56,8256	27,0933	Nē
5.	Sloboda	56,9625	27,6167	Nē
6.	Paņemūne	56,3125	24,5500	Nē
7.	Pilsrundāle	56,3917	24,0333	Jā
8.	Bānūži	57,1500	25,6000	Nē
9.	Cēsu kokaudzētava	57,2869	25,2667	Jā
10.	Dzērbene	57,1922	25,6400	Nē
11.	Ērgļu klintis	57,3536	25,2583	Jā
12.	Kārļi*	57,2333	25,2000	Nē
13.	Lode	57,1111	25,6750	Jā
14.	Ambeļi	56,0092	26,8306	Nē
15.	Biksti	56,6703	22,9167	Jā
16.	Kokmuiža	56,4922	22,7500	Jā
17.	Sņķere	56,4000	23,1167	Jā
18.	Ukri	56,3219	23,0833	Nē
19.	Lejasciems	57,2528	26,5375	Nē
20.	Litene	57,2000	27,0800	Jā
21.	Stāmeriene	57,2061	26,8583	Jā
22.	Mežgale	56,2406	25,7800	Nē
23.	Sauka	56,2378	25,5333	Nē
24.	Viesīte	56,3275	25,6233	Nē
25.	Kalnciems	56,8250	23,5667	Nē
26.	Lielupe	56,8606	23,5933	Jā
27.	Līvberze	56,6500	23,5067	Nē
28.	Melnezers	56,7000	23,6833	Jā
29.	Miezīte	56,6417	23,6797	Jā
30.	Pāriecava	56,7167	23,8000	Jā
31.	Svētvalde	56,7061	23,6667	Nē
32.	Ziedkalne	56,4333	23,4767	Nē
33.	Andrupene	56,1581	27,4199	Jā
34.	Kombuļi	55,9500	27,2333	Jā
35.	Rimšāni	56,0536	27,0933	Nē
36.	Lielā Snēpele	56,8333	22,0000	Nē
37.	Mazā Snēpele	56,8797	21,9500	Jā
38.	Užavas augštece	56,9333	21,5333	Jā
39.	Aizpute	56,7417	21,6736	Nē
40.	Ruņa	56,3089	21,5400	Nē
41.	Ķelderis	57,6347	25,0756	Nē
42.	Ozoli	57,6631	25,0528	Jā
43.	Mētriena	56,6619	26,3083	Jā
44.	Vēršava	56,8833	26,3267	Nē
45.	Brektes	56,8667	24,6833	Jā
46.	Krape	56,7333	25,1767	Nē
47.	Lielvārde	56,7833	24,8500	Nē
48.	Kaļvi	56,2167	26,5833	Nē
49.	Runči	56,2583	26,7333	Nē
50.	Bērzgale	56,6053	27,5267	Nē
51.	Zosna	56,3333	27,3500	Nē
52.	Buļļupe*	56,9833	23,9167	Nē
53.	Katlakalns	56,8608	24,1600	Jā
54.	Mālpils	57,0006	24,9205	Jā
55.	Mārupe	56,8942	24,0000	Jā
56.	Pavasari	56,9000	23,6167	Jā
57.	Ropaži	56,9658	24,6681	Jā
58.	Saulkrasti	57,2833	24,4500	Jā
59.	Ulbroka	56,8706	24,5023	Jā
60.	Saldus	56,6167	22,5000	Nē
61.	Anuži	57,4369	22,6067	Jā
62.	Ģipka	57,5572	22,6333	Nē
63.	Dzedri	57,2500	23,0000	Jā
64.	Dundurplavas	56,8333	23,4000	Jā
65.	Jaunpils	56,7422	23,0267	Jā
66.	Kalnmuīža	57,0125	22,6600	Nē
67.	Kandava	57,1500	22,8000	Nē
68.	Lestene	56,7542	23,1397	Jā
69.	Kleperi	57,3167	25,8389	Jā
70.	Kaičupe	57,7000	26,1667	Jā
71.	Šķipeles	57,4475	25,8833	Jā
72.	Zādzene	57,7075	26,1125	Jā
73.	Rūjiena	57,8667	25,3433	Nē
74.	Ance	57,5256	22,0200	Nē
75.	Užavas lejtece	57,1806	21,4667	Nē
76.	Pape	56,1658	21,0172	Jā
77.	Stiglava	56,7064	27,6623	Jā
78.	Bajāri	56,9302	24,5480	Jā
79.	Ķempji	57,2206	25,0677	Jā
80.	Suntaži	56,9151	24,8574	Jā
81.	Vecsalaca	57,7565	24,4120	Jā
82.	Aizraķe	56,3965	21,0543	Jā
83.	Vērdiņi*	56,0582	26,3942	Jā

2. pielikums. Naktsputnu populācijas indeksi Latvijā 2006– 2025. g. (griezei arī 1989–2025)

